Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

III Міжнародної науково–практичної конференції

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний та суспільно-гуманітарний напрями

19-20 травня 2010 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: Матеріали ІІІ Міжнародної науково–практичної конференції студентів, педагогів, психологів та молодих науковців. Частина 2. Природничо-математичний та суспільно-гуманітарний напрями. ***– Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. – 150 с.***

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**

Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;

Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;

Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;

Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;

Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;

Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;

Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;

Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;

Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;

Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;

Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент

Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;

Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

важливою рисою відображення життя. Вона можлива в різних оцінних варіантах, таких як застій, рутина, і навпаки, - гармонія, бажаний спокій. Саме у новелах Ернеста Гемінгвея ми бачимо рутину та застій у сімейних відносинах ("Лікар і його дружина", "Вдома", "На сон прийдешній").

Кожен з батьків намагався підкорити Ернеста своєму впливові, привити йому свої смаки. Тому Гемінгвеєві було важко у дитинстві. Але все ж таки у 1933 році, будучи вже зрілою людиною, Ернест Гемінгвей написав новелу "Батьки і діти", в якій згадував батька з вдячністю.

Зі спогадами письменника про дитинство пов'язана також новела "Індіанське селище". Нік Адамс щойно бачив насильницьку смерть, до того ж в обставинах, які повинні були значно посилити враження, взагалі не призначене для дітей, але після всього Нік все-таки абсолютно впевнений в своїй безсмертності. Ця розмова свідчить про інтерес письменника до теми самогубства, адже той факт, що батько Ернеста Гемінгвея, а також і сам Гемінгвей вирішили піти з життя саме таким шляхом, дозволяє тлумачити це в біографічному плані.

В житті та творчості Ернеста Гемінгвея значне місце посідала війна. Він повної мірою відчув трагізм і жорстокість війни на фронтах. Але, як відомо, Перша світова війна дала Ернестові Гемінгвеєві й перший досвід кохання. В американському госпіталі в Мілані він познайомився з медсестрою. Її звали Агнеса фон Куровскі. Вона теж приїхала в Італію зі Штатів і була трохи старшою Ернеста Гемінгвея. Через пару років у новелі "Дуже коротка розповідь" Ернест Гемінгвей розповів про своє перше кохання, змінивши ім'я своєї коханої.

Таким чином, ми маємо всі підстави говорити про те, що в новелах Ернеста Гемінгвея відображено мікросередовище його власного життя (дитинства, родинних стосунків, відчуттів). Можна провести прямі паралелі між змістом окремих новел і конкретними фактами, подіями з біографії письменника. Все це концентрується навколо головного героя новел – Ніка Адамса, якого дослідники нерідко називають двійником письменника. Але все ж таки це насамперед художній образ.

Художній світ новел Ернеста Гемінгвея містить і такий компонент, як культурний фон. Культурний фон можна пояснити як певну інформацію, присутню в літературному творі, про культуру, в контексті якої відбуваються зображувані у творі події. Очевидно, що культурний фон (у такому тлумаченні) взаємодіє з мікросередовищем і оточенням зображуваних людей, що спостерігаємо в новелах Ернеста Гемінгвея.

Культурний фон у творах Гемінгвея пов'язаний як з Америкою, так і з Європою. Більшу частину свого життя письменник прожив за межами Сполучених Штатів, найбільше – в Італії, що відбилося на його творчості. Наприклад, у новелі "Революціонер" ми можемо спостерігати події 1919 року в Італії. У новелі "Містер і місіс Еліот" Гемінгвей відкрив нову тему в своїй творчості – тему американських експатріантів, що влаштувалися у Франції.

Поняття фону для літературознавства не є новим, наприклад, воно використовувалося Б.А. Успенським, який відносив до культурного фону опис другорядних персонажів. У новелах Ернеста Гемінгвея ми можемо знайти опис таких другорядних персонажів, як Дік Боултон та Біллі Тейбшо (друзі батька Гемінгвея), діти Діка Боултона - син Едді та дочка Пруденс (друзі Ернеста Гемінгвея), яких ми теж віднесли до культурного фону, адже вони теж пов'язані з життям письменника.

Отже, можна зробити висновок, що новели Ернеста Гемінгвея базуються на його життєвому досвіді, на його спогадах: раннє зіткнення з фізичним стражданням і смертю, складна атмосфера сумних, сірих буднів в батьківському домі, гіркий осад, який залишився після першого невдалого кохання, знайомство з жорстокістю світу - все це ми можемо знайти в його новелах з головним героєм – Ніком Адамсом.

На завершення можна навести слова самого Ернеста Гемінгвея: "Ніхто не може показати світові, який я є, яскравіще, чим це міг зробити я сам. Ніхто не може сховати себе від людей, адже кожен вчинок людини, кожен акт його творчості говорить про автора. Я розповідаю все про себе у своїх книжках" [2, с.268].

Список використаних джерел

1. Грибанов Б.Г. Эрнест Хемингуэй / Б.Г.Грибанов. – Ростов-на-Дону: Феникс, 1998. – 514с.
2. Хемингуэй Э. Кредо человека / Э.Хемингуэй // Иностранная литература. – 2000. – №2. – С.268-272.
3. Шешунова С.В. Микросреда и культурный фон в художественной литературе / С.В.Шешунова // Филологические науки. – 1989. – №5. – С.18-23.

SOME PECULIARITIES OF CHARLES DICKENS' INDIVIDUAL LITERARY STYLE IN THE NOVEL "BLEAK HOUSE"

Маландюк Тетяна, студентка, Ярута Н.П., старший викладач
Рівненський державний гуманітарний університет

The style is one of the basic terms of stylistics. The given notion means the manner in which a writer addresses the matter. According to the famous Russian linguist Galperin I.R. "a style reveals the writer's personality or voice; it is the result of the choices the writer makes in syntactical structures, diction, and figures of thought." [3, c 21] Frequently the writers are interested in suggesting rather than explaining the theme or the idea of the text, leaving it to the reader to infer or to reduce the hidden meaning. Charles Dickens enriched his literary language using different stylistic devices Dickens and created a complexity within a story. The novel "Bleak House" (1852-1853) is in many respects Dickens' greatest novel. It has a complex structure and many deals of meaning, mixing melodrama with satire and commentary. In the "World Book" we read the following statement: "The book deals with many social evils, chiefly wasteful and cruel legal processes. It also attacks the neglect of the poor, false humanitarians and clergymen, and poor sanitation." [4, c.356]

The given article is devoted to the narrative structure of the novel "Bleak House" as one of peculiarities of the author's individual style and the use of some language media. The study of stylistic features of Charles Dickens' works has always been of great interest to many linguists. The following Russian, English and Japanese literary critics studied Dickens' literary works: T.I. Silman, M.A. Nersesova, K.O. Piar, Z.I. Libman, E. Lann, A. Welsh, Angus Wilson and Masahiro Hori. Though much has been studied already, the peculiarities of Dickens' individual style and the manner of writing need further examination.

Our research aim is to investigate the narrative structure and the functions of some language means (irony, repetition, grotesque, farce, satire and syntactical stylistic devices) of the novel "Bleak House" and their role in expressing the author's ideas.

“Bleak House” is a tragic social exposure, a comic novel, a story of crime and punishment and a love story. Like almost all his novels it unfolds character, looking at development, deterioration, sometimes self-discovery. [1, c.57]

“Bleak House” is told both by an unidentified, third-person narrator and a first-person narrator, Esther Summerson. She shares the narrative, and Dickens obviously had to think hard about giving his omniscient narrator a language clearly differentiated from Esther's. Having examined the narrative structure of the novel “Bleak House” we consider it possible to point out the following peculiarities of double narration:

1) The third-person narrator speaks in the present tense, ranging widely across geographic and social space (from the aristocratic Dedlock estate to the desperately poor Tom-All-Alone's in London) – though this narrator's perceptiveness has limits, stopping at the outside to describe the characters' appearances and behaviour without any pretence of grasping or revealing their inner lives. The first-person narrator, Esther Summerson tells her own story in the past tense and her narrative voice is characterised by modesty, consciousness of her own limits, and willingness to disclose to us her own thoughts and feelings.

2) The first-person narrator’s view is more local and individual, the third-person’s one is general.

3) The impersonal narrator can be criticized for using a class language, but that is conscious, as he insists that classes can try to rise above their socially constructed roles. The moral appraisal and the imagery of light are more like than unlike the tone and symbolism of Esther's narratives (there are a great number of examples of Biblical allusion in the novel).

Both narratives record, in similar language, the benevolent speech of virtuous characters, and both respond positively in their commentaries.

For most scholars, the central concern of “Bleak House” is its riveting and insistent indictment of the English Chancery court system. It is realized in the text by means of irony. Irony is a stylistic device based on the simultaneous realization of two logical meanings–dictionary and contextual, but the two meanings stand in opposition to each other. [3, c.162] There are three variants of irony’s treatment in this case: the ridiculing of the Lord Chancellor, the Chancery in general and a “long-drawn-out” case called “Jarndyce and Jarndyce”. These are some examples:

1. “A Chancery judge once had the kindness to inform me, as one of a company of some hundred and fifty men and women not labouring under any suspicions of lunacy, that the Court of Chancery, though the shining subject of much popular prejudice (at which point I thought the judge's eye had a cast in my direction), was almost immaculate. There had been, he admitted, a trivial blemish or so in its rate of progress, but this was exaggerated and had been entirely owing to the "parsimony of the public," which guilty public, it appeared, had been until lately bent in the most determined manner on by no means enlarging the number of Chancery judges appointed - I believe by Richard the Second, but any other king will do as well.” [2, c.18]

2. “My landlord, Krook," said the little old lady, condescending to him from her lofty station as she presented him to us. "He is called among the neighbours the Lord Chancellor. His shop is called the Court of Chancery. He is a very eccentric person. He is very odd. Oh, I assure you he is very odd!” [2, c.54] (Here Dickens tries to compare “the Lord High Chancellor” with Mr. Krook, the old man, who was the owner of the “Rag and Bottle Warehouse”)

3. “Jarndyce and Jarndyce drones on. This scarecrow of a suit has, in course of time, become so complicated that no man alive knows what it means. Fair wards of court have faded into mothers and grandmothers; a long procession of Chancellors has come in and gone out; the legion of bills in the suit have been transformed into mere bills of mortality… Jarndyce and Jarndyce has passed into a joke. That is the only good that has ever come of it. It has been death to many, but it is a joke in the profession.” [2, c.24]

The above mentioned examples show that irony, as a stylistic device, was the main means for Dickens’ in ridiculing the English Court System.

The author also used a great deal of repetition to show the new ways of expressing his literary ideas and thoughts. For example:

a) “Fog everywhere. Fog up the river, where it flows among green aits and meadows; fog down the river, where it rolls deified among the tiers of shipping and the waterside pollutions of a great (and dirty) city. Fog on the Essex marshes, fog on the Kentish heights.” [2, c.16](anaphora)

b) “What will you take Sir? Will you take part wine, Sir? A cherry wine, sir?” [2, c.121] (epiphora)

c) “My dears, come in! Come in through the shop if t'other door's out of order!” [2, c.56] (anadiplosis)

Repetition serves to make the novel’s language more poetic, emotional and clear. Even the above mentioned “long-drawn-out” case, called “Jarndyce and Jarndyce” is an example of repetition.

Among the means for achieving a comic effect in “Bleak House” we would like to mention grotesque, farce, satire. Some of his unprofessional sleuths and seekers are highly grotesque, like Krook with his crazy and pathetic attempts to learn to read without being taught, mistrusting his teachers, or the slimy Vholes, still a family man, or the obsessively jealous Mrs Snagsby, suspecting the least likely of all husbands to be suspected of infidelity, in a bizarre travesty of the Dedlock marriage. There is morbid farce, in the business of the sinister but funny Smallweeds, with the grandfather carted around like “the old bag of bones” he is. [2, c.5] Dickens is fond of such alternations, but he also specializes in blending of the pathetic and the comic, the grim and the amusing. For example, this is how Guppy's courtship of Esther is described in a short conversation:

“No, I am much obliged to you, miss, I'm sure. I've everything that I can require to make me comfortable-at least I-not comfortable-I'm never that." He drank off two more glasses of wine, one after another.” [2, c.82]

Dickens uses satire. Chadband is an image in Dickens' network of institutional satire, including Protestants and Catholics, Evangelicals and Puseyites, but also law, government and Reform:

“No, my young friend,' says Chadband, smoothly, 'I will not let you alone. And why? because I am a harvest-labourer, because I am a toiler and a moiler, because you are delivered over untoe me and are become as a precious instrument in my hands. My friends, may I so employ this instrument as to use toe your advantage, toe your profit, toe your welfare, toe your enrichment! My young friend, sit upon this stool.” [2,c.189]

The syntactical structure of the sentences in the novel is also unique. Dickens’ syntactical style is characterized by the frequent use of:

– parenthesis: “It must be a strange state, not merely to be told that I am scarcely human (as in the case of my offering myself for a witness), but to feel it of my own knowledge all my life!” [2, c.239] We observe a great number of

parenthesis, because the novel is saturated with a lot of different plot lines. Thus the course of events needs additional explanation.

– elliptical sentences: “Shortly. On the Day of Judgment... With HIS documents! … Quite well, quite well!... "Youth. And hope. And beauty. And Chancery. And Conversation Kenge! Ha!” [2, c.48]

– polypredicative sentences in the narration. As for the ways of combining the parts of the polypredicative sentences, they are connected either by means of polysyndeton or asyndeton: “His throat, chin, and eyebrows were so frosted with white hairs and so gnarled with veins and puckered skin that he looked from his breast upward like some old root in a fall of snow.” [2, c.66](polysyndeton) “Krook, I am much depressed; my cause is on again, I think I'm nearer judgment than I ever was.” [2, c.70] (asyndeton: the deliberate omission of subordinate conjunction “because” and coordinate conjunction “and”)

– stylistic inversion, built by the scheme “subject – adverbial modifier - predicate”: “The fashionable intelligence can with confidence predict”; [2, c.168] “Only one Mercury in powder gapes disconsolate at the hall-window.” [2, c.236]

Having summarized the above mentioned examples, we come to the conclusion that the narrative structure of the novel and the frequent use of such expressive means and stylistic devices as irony, satire, grotesque, repetition serve the author as the important means of creating his own literary style.

Список використаних джерел:

1. Alexander Welsh. The City of Dickens. Harvard University Press, 1986, 264 p.
2. Charles Dickens. Bleak House. London. Random House, 1991, 811 p.
3. Galperin I.R. Stylistics. Second edition, revised. - Moscow. Higher school. -1997, 379 p.
4. The World Book Encyclopaedia. Volume 5, Chicago - London - Sydney - Toronto, World book Inc., 1994, 874 p.

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЇ В.ШЕКСПІРА ТА Б.ШОУ

Михальчук Н.О., канд.психол.наук, професор, Забава М.М., магістрантка
Рівненський державний гуманітарний університет

Аналіз відповідної Internet-інформації, наукових видань та публікацій показав, що до драматургії В. Шекспіра зростає все більший читацький інтерес. Те ж саме можна сказати про творчість відомого митця «нової драми» Б.Шоу. Вивчення та аналіз останніх досліджень підтвердив, що творчістю обох вище згаданих письменників цікавилися такі дослідники, як Н. Чирков, який цікавився принципами драматургії Шекспіра; А.Анікст, який розкрив сценічну історію драматургії Вільяма Шекспіра; М. М. Морозов, який дослідив особливості драматургії Бернарда Шоу. Проте спроб порівняти творчість письменників різних епох було не так багато. Тому**,** дана стаття має на меті порівняти драматургічну спадщину англійських письменників епохи Ренесансу(В.Шекспір) та так званої «нової драми»(Б.Шоу), виявити спільні та відмінні риси у їх творчості.

Після відродження, яке відбулося на рубежі XIII-XIV століть, перед здивованим Заходом відкрилася забута духовна культура, заснована на здоровому відношенні до людської природи, вільної думки. Шекспір відбив усі сторони цього складного процесу. У його творах перед нами з'являються як люди, ще схильні жити по старому, так і ті, хто скинув окови віджилої моральності, і ті, хто розуміє, що людська свобода аж ніяк не дає права будувати своє благополуччя на нещастях інших [1,21].

Герої п'єс Шекспіра – люди саме такого складу. Їм властиві великі пристрасті, могутня воля, безмірні бажання. Характер кожного виявляється з незвичайною ясністю і повнотою.

У трагікомедіях Шекспіра панує лірико-героїчний початок, романтика виняткових подій. Цим п'єсам властива тема протиставлення суспільства і природи, жорстких придворних уподобань. Однак розрив із суспільством є тут формою морально-етичної критики цього суспільства, а не закликом бігти від нього. Не випадково, що герої повертаються в суспільство, щоб продовжувати боротьбу зі злом [2,269].

Комізм, – це домінуючий пафос всієї доби, що виражає звільнення. Через комічне людина внутрішньо емансипується від влади духовних догм, морального примусу тощо. Але, звільнившись від догми, примусу чи духовного ярма, людина опиняється перед складним завданням самостійно приймати рішення і нести тягар відповідальності, самостійно передбачати всі наслідки своїх дій

Концепція випадковостей і прихованих причинно-наслідкових зв'язків відбилася в композиції п'єс Шекспіра. Драматург любить розгортати одночасно кілька сюжетних ліній, які не просто «заважають» одна одній. На сцені, зрозуміло, неможливо показати ці лінії одночасно, тож Шекспір їх чергує і показує у вигляді невеликих фрагментів подій. Це створює ефект емоційної напруги і чекання [5,145].

У Шекспіра в кожній п'єсі, незалежно від жанру, може бути від 2 до 5 і навіть більше *сюжетних ліній.* В сюжетній лінії повинні бути наявні три компоненти: життєво важлива і конкретна мета, яку ставить перед собою персонаж; конкретні вчинки і дії, за допомогою яких він здійснює свою мету; конкретний наслідок цих вчинків і дій.

Проте багатство мови Шекспіра полягає не стільки в кількості слів, скільки у величезній кількості значень і відтінків, у яких Шекспір вживає слово. Мова Шекспіра різко виділяється своїм семантичним багатством. Автор використовує інверсію. Про це свідчить крилатий вислів "Frailty, thy name is woman!", який побудовананий на порушенні звичайної лінійності. Якби прямий порядок був збережений ("Woman, thy name is frailty!"), то, ймовірно, образ цей уваги на собі не затримував.

Отже, драматургія Шекспіра не обмежена ніякими жорсткими рамками. П’єса зображує не одну подію, а ланцюг подій, глядач бачить зародження, розвиток, ускладнення і розв’язку з безліччю всіляких подробиць.

Справжнім новатором у драматургії виступив Б.Шоу – видатний англійський драматург, критик, романіст і громадянський діяч, який був представником “нової драми” наприкінці XIX – першої половини XX століття. Він утвердив в англійському театрі новий тип п'єси – інтелектуальну драму, в якій основне місце належить не інтризі, не гострому сюжету, а напруженим суперечкам, дотепним словесним поєдинкам героїв [3,58].

Одним з улюблених засобів впливу Шоу на свідомість своїх читачів та глядачів був парадокс. У такий спосіб він аж намагався змусити людину по-новому неупереджено поглянути на традиційні цінності, звільнити її від влади застарілих стереотипів. Саме з цих причин Шоу віддавав перевагу “відкритим”, незавершеним закінченням, які не усували проблем, що розглядались у п’єсах, а навпаки, ставили нові.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО–МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів 3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника. 4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів. 5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві. 6
Куцериб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтотворення. 7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестаціонарної теплопровідності всередині плоскої стінки. 8
Малежик Петро, Січкар Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом. 10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення CO на Fe–Mn оксидних системах. 10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів. 12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ. 14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации. 17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка». 18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу. . . 18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad. 20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій. 21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів. 22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатофакторних регресійних моделей. 25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції. 26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач. 27
Ярощак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA. 29

СУСПІЛЬНО–ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр. 30
Андреєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.). 32
Бондарець Олександр, Сєвєрова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна. 33
Віруцька Світлана, Постоловський Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни». 35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії. . . 36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. BDM – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третьому рейху. 38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінанта у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст. 39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур. 41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр. 42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднанної Європи: зарубіжна історіографія. 43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНЄ: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва. 45

Євсович Роман, Сєвєрова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості. 46
Звягіна Олександра, Давлєтов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні. 48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття. 50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття. 52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст. 53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час 54
в дореволюційній історіографії. . . . . .
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в І пол. XVIIIст. 56
Колегова Диана, Панкова Виктория. Политика разрушений: взгляд истории. 58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії. 58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Лучицького. 59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60
Мишков В .Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку. 61
Міюц Ю.В., Давлєтов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третьому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів. 63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі. 65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини. 66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії. 68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування. 70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині. . . . 72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області). . 73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность. 75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам’ятка українців. 76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав. 77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан’європеїзму. 79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення». 81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг. 83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці. 84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения. 86
Іллюк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України. . . 87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции. 89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку. . 91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України. 92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект. 93
Shkolenko Dar’ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics. 94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея. 95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах. . 96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота». 97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови. 98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст». . . . 100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності. 101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона. 103

Кудревич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характенистика людини». 105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона. 108
Левчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям. 109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея. 111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house". 112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу. 114
Міхненко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови. 115
Назарук Анна, Середюк Л.А. Концепт „жінка" в німецькій фразеології. 116
Плевако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови). 117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь". 119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов. 120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони») 123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв. 125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі. 127
Бенещук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі. 128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах. 129
Карева Екатерина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения. 131
Коваленко Анна, Аксьонова І. Ю. Стилізація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу). 132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття) 133
Комисарук Татьяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников. 135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника. 136
Легка Аліна, Аксьонова І. Ю. Роль Іржі Кіліана у сучасному хореографічному мистецтві. 137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини. 139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття. 139
Омелящик Инесса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста. 141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст. 142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів. 144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів). 145
Геккель А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні. 145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю. . . . 146
ЗМІСТ 148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний та суспільно-гуманітарний напрями

Матеріали III Міжнародної науково–практичної конференції студентів та молодих науковців

19–20 травня 2010 року
м. Рівне

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О., вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.